

zoek bleek, dat een wiel was gebroken, doch gelukkig nog half onder het rijtuig was blijven staan, daar wij anders geheel waren omgeslagen; en zoo het een oogenblik vroeger gebeurd was, waren wij stellig in het water gevallen; wij hadden dus alle reden van dankbaarheid dat wij er zoo waren afgekomen. Doch wat nu begonnen? wij waren op eenen weg waar huis noch hut te zien was, en in een stortregen; twee bijwagens waren met ons van Meppel gegaan, doch waren nog buiten 't gezicht; wij moesten ons dus getroosten voort te wandelen in de hoop ergens eene boerenwoning aan te treffen; een van de heeren nam de lieve Bram op de arm, terwijl een ander ons goed droeg; zoo liepen wij ruim een half uur voort, de regen hield nog aan; ook de wind begon op te steeken en de weg was zoodanig dat wij niet zelden in de modder bleven steeken; waarlijk een beklagenswaardigen toestand waarin wij ons bevonden, en weinig zult u zulks gedacht hebben; eindelijk ontdekten wij ver in het land een licht (want het begon al duister te worden) hetwelk ons nog angstiger maakte; nu riepen de heeren om hulp en na lang roepen kwam een man vragen wat wij wilden?; een breede sloot was tusschen hem en ons doch hij zou een plank halen; intusschen zagen wij de andere wagens aankomen en de heeren verzochten dat zij voor ons dames en Bram een plaatsje wilden maken. Doch zij antwoordden, het kind kon in de wagen komen en eene van de dames kon op de bok gaan zitten; hierop werden de officieren, die tot ons ongeval toe geheel niet beleefd tegen ons waren geweest, zoo verontwaardigd, dat zij hen van harte hetzelfde ongeluk toewenschten. Na lang wachten kwam een man met eene plank; voor ons was aan geen overgang te denken, daar ook het land, dat naar de boerenwoning leidde, geheel onder water stond; de officieren besloten toen te gaan zien of er hulp te krijgen was, terwijl de heeren Mispelblom en Hoogstad bij ons bleven. Als wanhopend stonden wij daar op den weg doornat en bevende van koude. Eindelijk kwamen onze beschermers in een boerenwagen door de sloot heenrijden, en vroegen of wij het waagden daarop naar Zwol te rijden? Wij namen gretig dat aanbod aan, en stapten, na ruim een uur in zulk een akeligen staat doorgebracht te hebben, op een open boeren-